

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/9/2022
Identifikačné číslo spisu:	9519100082
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:9519100082.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu, a sudcov JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Jany Kostolanskej JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Ing. F. G., pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2023 v Bratislave dovolanie obvineného Ing. F. G. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Dušana Ivana, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. apríla 2022, sp. zn. 2 To/4/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. F. G. sa odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „súd“) rozsudkom z 10. decembra 2020, sp. zn. BB-3T/10/2019 uznal obvineného Ing. F. G. za vinného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a to na skutkovom základe v ňom uvedenom.

Súd prvého stupňa za to obvinenému uložil podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil peňažný trest vo výške 10.000 (desať tisíc) Eur, s tým, že podľa § 57 ods. 2 Tr. por. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. por. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj

„najvyšší soud“ alebo „odvolací soud“) uznesením z 26. apríla 2022, sp. zn. 2 To 4/2021, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dňa 8. júla 2022 proti rozsudku najvyššieho súdu podal obvinený Ing. G. prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Dušana Ivana, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. s tým, že, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený namietal, že skutok formulovaný v obžalobe nie je trestným činom, vo veci už raz rozhodoval prvostupňový súd, ktorým bol oslobodený, následne došlo k zrušeniu tohto rozhodnutia najvyšším súdom, ktorý ani nedoplnil dokazovanie, napriek tomu určil špecializovanému trestnému súdu aj skutkové aj právne uvažovanie. Teda prvostupňový súd nebol viazaný právnym názorom uvedenom v predchádzajúcom rozhodnutí najvyššieho súdu.

Obvinený v ďalšej časti rozviedol dôvody porušenia jeho práv, keď súdy nesprávne vyhodnotili dôkazy, neprihliadajúc na dôkazy v jeho prospech.

Dovolaciemu súdu následne navrhol, aby rozhodol, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanoveniach § 319 Tr. por. a § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu č.k. BB-3T/10/2019 zo dňa 10. decembra 2020 a Špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. zaslal rovnopis dovolania na vyjadrenie prokurátorovi, ktorý na podanie reagoval vyjadrením z 21. júla 2022, v ktorom uviedol, že odvolací súd sa vysporiadal zo všetkými námietkami obvineného a v postupe prvostupňového súdu nezistil žiadne pochybenia.

Keďže nie sú u neho splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1) Tr. por., navrhol preto dovolaciemu súdu podané dovolanie odsúdeného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dňa 4. augusta 2022 sa obvinený k vyjadreniu prokurátora vyjadril tak, že ho považuje za formálne a nedostatočné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom zvoleného obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., § 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. februára 2014, sp. zn. I. ÚS 217/2013 a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), spĺňa obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., avšak dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, pretože nie je dôvodné.

Na úvod je nutné ozrejmiť zloženie senátu.

Dovolací senát sa skladá z piatich členov (§ 18 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Zloženie päťčlenného senátu sa v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky [napr. č. k. I. ÚS 448/2016-57 (ďalej len „ústavný súd“)] spravuje rozvrhom práce najvyššieho súdu, ktorý je aktuálny v deň doručenia podania na súd (v intenciách najvyššieho súdu je smerodajný deň predloženia dovolania spolu s celým spisovým materiálom do podateľne najvyššieho súdu).

Dovolanie obvineného Ing. G. bolo najvyššiemu súdu predložené 3. augusta 2022, kedy bol aktuálny rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2022. Do senátu 2 TdoV boli v tom čase zaradení predseda senátu - JUDr. Peter Hatala, stáli členovia senátu - JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Jana

Kostolanská, JUDr. Pavol Farkaš, JUDr. Martin Piovarsky a náhradní členovia senátu - JUDr. Peter Štíft, JUDr. Petr Kaňa a JUDr. Emil Klemanič. JUDr. Piovarsymu k 1. januára 2023 zanikla funkcia sudcu, pričom z rozhodovania by bol aj tak vylúčený, nakoľko rozhodoval o odvolaní.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že pri určovaní členov senátu, ako aj náhradného člena platí striktná postupnosť vyplývajúca z rozvrhu práce. To znamená, že náhradní členovia nemôžu bez zákonného dôvodu (napr. vylúčenie v predmetnej trestnej veci podľa § 31 Tr. por.) preskočiť stálych členov, resp. predsedov senátu. Rovnako náhradní členovia s vyšším poradovým číslom nemôžu bez zákonného dôvodu predbehnúť náhradného člena s nižším poradovým číslom.

Najvyšší súd ďalej poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a nie je určené na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných väd. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (bližšie viď R 120/2012).

Obvinený vyvodzoval porušenie jeho práv z hodnotenia dôkazov, ktoré súdy vyhodnotili, nie podľa jeho predstáv, čo však nemôže zakladať dovolací dôvod.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie ústavného súdu z 31. augusta 2004, sp. zn. IV. ÚS 252/04).

Je nutné konštatovať, že odvolací súd sa správnosťou výrokov o vine a treste u obvineného zaoberal jednak s poukazom na vyhodnotenie dokazovania súdom prvého stupňa (v tejto súvislosti dovolací súd opätovne pripomína jednotu odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšieho stupňa), ako aj zosumarizovaním skutočností, ktoré považoval za preukazujúce vinu obvineného, pričom reflektoval aj na námietky obvineného.

Ostatné námietky obvineného smerovali k polemike s názormi súdov nižšieho stupňa o jeho vine a k rozsahu dokazovania.

V nadväznosti na uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

K námietkam obvineného týkajúcich sa predchádzajúceho rozhodnutia tunajšieho súdu, sa odvolací súd v napadnutom uznesení dostatočne zrozumiteľne už vyjadril. Treba len doplniť, že pokiaľ prvostupňový súd hodnotil dôkazy dôsledne podľa vnútorného presvedčenia založeného na dôslednom uvážení

všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a vykonal logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, skutočne nemôže odvolací súd zrušiť prvostupňový rozsudok, len preto, že takto vykonané dôkazy inak hodnotí. Avšak pôvodný, oslobodzujúci, rozsudok prvostupňového súdu bol zrušený práve preto, že nepostupoval podľa vyššie uvedených kritérií (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.).

Nakoľko zo skutkovej vety je zrejmé, že obvinený v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal a prijal úplatok a taký čin spáchal ako verejný činiteľ, súdy správne jeho konanie kvalifikovali ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Dovolací súd nezistil okolnosti odôvodňujúce naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom na to, že v rozsahu námietok neboli naplnené uplatnené dôvody dovolania, najvyšší súd pomerom hlasov 5:0 dovolanie obvineného Ing. F. G. podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.